

1956 שער זה אופייני למלחמתו של העולם הזה בכפייה הדתית: באמצעות כתבות שחשפו את סודות העסקים האפלים של העסקנים. הפרק הראי שון נשא את הכותרת: חנות ושמה מפלגה.

1956 תחילתו של מסע נוסף: ה"מסע לטיהור משטרת יש"ר. ראל סן הצמרת הרקובה שהשתלטה עליה. מסע ארוך ומסוכן, שבסופו נאלצו גם יחזקאל סהר וגם עמוס בן-גוריון להתפטר.

1955 על השער: אבא חושי, תחת הכותרת: "חיפה: שחיתות בע"מ". סידרת הגילויים על "גאנגסטריזם בחושיסטאן" חשפה את פרצופו האמיתי של חושי, הביאה להסמנת 2 פצצות במערכת.

195 צייר ישראלי צעיר בשם משה ברק ביקש לשאת לאשה צעירה בת יוגוסלביה בשם אוריה. אך חוקי הכפייה הדתית מנעו ת ממנו. הוא פתח בשביתת-רעב. במרכז התומכים אבקו נגד חוקי הרבנות הראשית ניצב העולם הזה.

הפגנת ראשיהמישטר נגד השבועון המסויים. המחזה הסית לאלומות נגד עורכי העולם הזה. בשורה הראשונה: בן-גוריון, אשכול ושדר, שהתחרו ביניהם במחאות-כפיים סוערות. המחזה עצמו נכשל.

"זדוק אוחו לכלבים" הצגת-הבכורה של מחזהו של יגאל מוי סינזון, שהוזמן עליידי בן-גוריון ושהבימה הוכרחה להציגו, הפכה

1957 עד אז אסור היה להזכיר את האותיות מנגנון החושך, שנפוצ בארץ. ראשיהממשלה אף כחיש בכנסת כי קיים מוסד כזה. ואז בא העולם הזה ופירסם שער האומר: "אור על מנגנון החושך."

פרשת אהרונצ'יק כהן היתה שיאנו סף בהשתולי לות הש"ב. אורי אבנרי נחלץ ראשון להגנתו של אחרון כהן.

חטיפת אלי תבור בדצמבר 1957 כיד הש"ב היתה אחת השערוריות שאילצו את ה"ממשלה להטיל בכל זאת מינימום של סייגים על פעולות הבולשת הפוליטית.

1957 האישי הזה היה ראש של מוסד אשר ירד לחייו של כל אזרח, ואשר איש לא ידע על קיומו. העולם הזה הוא שגילה את זהותו.